

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ**

ПОЛОЖЕННЯ

про внутрішню систему забезпечення якості освіти у
Донецькому юридичному інституті МВС України

СХВАЛЕНО

Вченою радою ДЮІ МВС України
від 24.04.2019 (протокол № 9)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ ДЮІ МВС України
від 02 травня 2019 р. № 220

**Кривий Ріг
2019**

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти у Донецькому юридичному інституті МВС України (далі – Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Постанови Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності», наказу МОН України від 01.06.2016 № 600 «Про затвердження та введення в дію Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» та на принципах, викладених у «Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG)», зокрема:

- відповідності європейським та національним стандартам якості вищої освіти;
- автономії закладу вищої освіти, який несе відповідальність за забезпечення якості вищої освіти;
- системного підходу, який передбачає управління якістю на всіх етапах освітнього процесу;
- компетентнісного підходу, який передбачає перехід із процесної на результатну парадигму навчання;
- студентоцентрованого підходу до навчання й викладання із застосуванням гнучких навчальних траєкторій та визнанням компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами;
- здійснення моніторингу якості освітньої діяльності;
- інтегративності (зв'язку освіти з науковими дослідженнями та інноваціями);
- постійного підвищення якості освітньої діяльності;
- залучення здобувачів вищої освіти, роботодавців та інших зацікавлених сторін (стейкхолдерів) до процесу забезпечення якості;
- відкритості та прозорості на усіх етапах забезпечення якості вищої освіти;
- комунікаційної підтримки, яка забезпечить зміну інформаційно-роз'яснювальної роботи на двосторонню комунікацію.

Метою внутрішньої системи забезпечення якості освіти в Інституті є досягнення позитивної динаміки якості підготовки здобувачів вищої освіти шляхом забезпечення відповідності освітньої діяльності вимогам державних освітніх стандартів та потребам зацікавлених сторін.

Система забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти в Інституті складається з таких компонентів:

- підсистема моніторингу умов освітньої діяльності (зовнішній контекст та освітній потенціал ЗВО);
- підсистема моніторингу процесів освітньої діяльності та супроводжувальних процесів;
- підсистема діагностики результатів навчання здобувачів вищої освіти;
- підсистема встановлення зворотного зв'язку з учасниками освітнього процесу та стейкхолдерами.

Гарантом якості виступає освітнє середовище Інституту, у якому зміст освітніх програм, навчальні можливості та ресурсне забезпечення відповідають цій меті.

Політика Інституту щодо забезпечення якості освіти спрямована на розвиток культури якості, яка включає пошук шляхів удосконалення якості та відображає взаємозв'язок між науковими дослідженнями, з одного боку, та навчанням і викладанням з іншого, а також враховує національний контекст, у якому працює заклад, інституційний контекст і стратегічний підхід закладу.

Внутрішня система забезпечення якості освіти передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- розроблення і затвердження освітніх програм відповідно до Стандартів вищої освіти, певного рівня Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, а отже й Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти;
- постійний моніторинг і періодичний перегляд освітніх програм, їх модернізація та аналіз на відповідність вимогам студентів та ринку праці;
- впровадження студентоцентрованого навчання, викладання та оцінювання;
- підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти;
- посилення кадрового потенціалу Інституту;
- забезпечення необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи здобувачів вищої освіти за кожною освітньою програмою;
- організація інформаційного менеджменту, у тому числі збір, аналіз і використання відповідної інформації для ефективного управління освітнім процесом;
- запровадження системи опитування як інструменту для зворотного зв'язку із внутрішніми та зовнішніми стейкхолдерами;
- забезпечення публічності інформації про діяльність Інституту;
- здійснення самооцінки якості освіти й освітньої діяльності як основи для зовнішнього забезпечення якості;
- створення ефективної системи та механізмів забезпечення академічної доброчесності, запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях науково-педагогічних, педагогічних та інших працівників Інституту та здобувачів вищої освіти.

II. РОЗРОБЛЕННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Механізм розробки, затвердження, моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм здійснюється відповідно до Стандартів освітньої діяльності, Стандартів вищої освіти, певного рівня Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти.

Освітні програми розробляються для кожної спеціальності та спеціалізації Інституту з урахуванням вимог стандарту вищої освіти відповідної спеціальності. За відсутності стандарту вищої освіти проект Освітньої програми розробляється на основі проекту стандарту та підлягає

перегляду після його затвердження.

Освітня програма має базуватися на компетентісному підході й поділяти філософію визначення вимог до фахівця, закладену в основу Болонського процесу та в міжнародному Проекті Європейської Комісії «Гармонізація освітніх структур в Європі».

Розроблення та впровадження освітніх програм на всіх рівнях вищої освіти в Інституті здійснюється проектними групами з розроблення освітніх програм.

Супроводження, моніторинг, корегування та реалізація освітніх програм на всіх рівнях вищої освіти в Інституті здійснюється групами забезпечення спеціальності.

Проектні групи та групи забезпечення спеціальності є учасниками забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти на рівні кафедр, формуються окремо за кожною Освітньою програмою.

Проектні групи та групи забезпечення спеціальності формуються з науково-педагогічних та/або наукових працівників, для яких Інститут є основним місцем роботи і які відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним Ліцензійними умовами провадження освітньої діяльності. Проектну групу очолює керівник проектної групи, групу забезпечення спеціальності очолює керівник групи забезпечення спеціальності.

Керівники та склад кожної проектної групи та групи забезпечення спеціальності схвалюється Вченою радою Інституту та затверджується наказом ректора Інституту. До групи забезпечення спеціальності можуть входити члени проектної групи з цієї спеціальності.

Розроблення освітніх програм передбачає створення таких її складових:

- профіль освітньої програми (загальна інформація, мета, характеристика освітньої програми з чітким визначенням предметної галузі, опис придатності випускників до працевлаштування та подальшого навчання, короткий опис основних підходів, методів та технологій викладання й навчання, програмні компетентності (інтегральна, загальні, фахові), програмні результати навчання (на основі дескрипторів Національної рамки кваліфікацій: знання, уміння, комунікація, автономія та відповідальність), ресурсне забезпечення реалізації програми, академічна мобільність);

- перелік компонент (складових) освітньої програми;

- структурно-логічну схему програми;

- опис форм атестації здобувачів освіти;

- матриці забезпечення компонентами програми програмних компетентностей та результатів навчання.

В освітній програмі має бути чітко зазначена освітня кваліфікація, яку отримують здобувачі вищої освіти у разі її успішного завершення.

Розроблення освітньої програми завершується процедурою перевірки її збалансованості та реалістичності. Освітня програма затверджується Вченою радою інституту і вводиться в дію наказом ректора.

На підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми робоча група факультету розробляє навчальний план для відповідної спеціальності за

кжною формою навчання. Навчальний план є нормативним документом Інституту, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Обов'язковим елементом навчального плану є пояснювальна записка, яка містить таблицю відповідності між освітніми компонентами програми та компетентностями і програмними результатами навчання.

Навчальний план ухвалюється Вченою радою інституту і затверджується ректором.

Робочий навчальний план укладається на поточний навчальний рік окремо для кожного навчального курсу на основі затвердженого в установленому порядку навчального плану за роком прийому з урахуванням змін, обумовлених календарем року навчання. При цьому передбачається внесення до нього систематичних змін, обумовлених виконанням наказів та розпоряджень МОН, МВС України, рішень Вченої ради інституту. Робочий навчальний план затверджується першим проректором.

З метою реалізації індивідуальної освітньої траєкторії як персонального шляху реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, для кожного ЗВО розробляється індивідуальний навчальний план, який визначає послідовність, форму і темп засвоєння освітніх компонентів освітньої програми.

Вибіркові навчальні дисципліни складаються з двох компонентів:

- 1) навчальні дисципліни за вибором закладу вищої освіти;
- 2) навчальні дисципліни вільного вибору здобувачами вищої освіти.

Контроль за виконанням індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти здійснюється факультетом.

Для кожного освітнього компоненту освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми профільною кафедрою розробляється робоча програма навчальної дисципліни згідно з вимогами освітньої програми підготовки фахівців. Робоча програма навчальної дисципліни містить загальну інформацію про освітній компонент; мету, яка пов'язана з компетентностями, визначеними освітньою програмою; обсяг дисципліни в кредитах ЄКТС та його розподіл у годинах за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять; статус дисципліни; опис очікуваних результатів навчання; критерії оцінювання результатів навчання; засоби діагностики результатів навчання; форми поточного та підсумкового контролю; рекомендовані джерела інформації.

Зміст робочої програми навчальної дисципліни кожного освітнього компоненту (навчальної дисципліни, педагогічної практики тощо) має враховувати колективну й розподілену дію навчальних дисциплін, методів, результатів навчання.

Кожен науково-педагогічний працівник до початку розроблення робочої програми навчальної дисципліни має бути ознайомлений із програмними результатами навчання, яких необхідно досягти здобувачу вищої освіти, і з компетентностями, яких має набути ЗВО відповідно до освітньої програми.

З метою забезпечення цілісності освітнього матеріалу та реалізації

професійної спрямованості змісту навчання, попередження дублювання, врахування міждисциплінарних зв'язків робочі програми навчальних дисциплін попередньо обговорюються з членами груп забезпечення освітніх програм, для яких відповідна дисципліна є обов'язковою, та погоджуються керівниками цих груп (гарантами освітніх програм). розглядаються та ухвалюються навчально-методичною комісією відповідного факультету. Після чого вона затверджується першим проректором.

Робоча програма навчальної дисципліни розробляється на термін дії навчального плану, за необхідності до неї можуть вноситись зміни.

III. ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРІОДИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Перегляд освітніх програм відбувається за результатами їхнього моніторингу в цілому та їх компонентів, але не рідше одного разу на п'ять років.

Основною метою моніторингу та перегляду освітніх програм є підтвердження їхньої актуальності з урахуванням тенденцій розвитку відповідної галузі знань і затребуваності на ринку праці, підвищення якості та ефективності організації освітнього процесу, задоволення потреб здобувачів вищої освіти.

Критерії, за якими відбувається перегляд освітніх програм, формулюються як у результаті зворотного зв'язку з науково-педагогічними працівниками, здобувачами вищої освіти, випускниками і роботодавцями, так і внаслідок проведення аналізу попиту та пропозицій на ринку праці, моніторингу необхідності відкриття нових спеціальностей, прогнозування розвитку галузі та потреб суспільства.

Система моніторингу та перегляду освітніх програм відбувається за участю здобувачів вищої освіти та зацікавлених сторін і передбачає проведення відповідних процедур, пов'язаних з одержанням та аналізом інформації щодо змістовності та організації освітнього процесу, за програмами через:

- експертне оцінювання актуальності змісту освітніх програм та підготовленості випускників до професійної діяльності представниками ринку праці;
- оцінювання стану організації освітнього процесу здобувачами вищої освіти, моніторинг успішності та навчальних досягнень здобувачів вищої освіти;
- оцінювання актуальності змісту освітніх програм, їхньої відповідності найновішим дослідженням відповідної галузі, змінам потреб суспільства та організації освітнього процесу факультетами, кафедрами та викладачами;
- узагальнення та оперативне реагування на поточну інформацію стосовно змісту освітньої програми, проблемних ситуацій та порушень щодо її реалізації;
- визначення ефективності процедур оцінювання здобувачів вищої освіти, очікувань, потреб та задоволеності ЗВО щодо освітньої програми;

▪ оцінювання освітнього середовища і служби підтримки здобувачів вищої освіти та їхньої відповідності цілям освітньої програми.

За результатами моніторингу та перегляду освітніх програм у разі необхідності відбувається їх доопрацювання.

IV. ВПРОВАДЖЕННЯ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ, ВИКЛАДАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Студентоцентроване навчання розглядається як в контексті побудови, так і реалізації освітніх програм.

Основними характеристиками студентоцентрованого навчання є:

- навчання, орієнтоване на вихід;
- компетентнісний підхід у побудові та реалізації освітніх програм;
- навчання, орієнтоване на результати.

Студентоцентроване навчання надає здобувачу вищої освіти більші можливості щодо вибору змісту, темпу, способу та місця навчання, ураховує особливості пріоритетів особи, що навчається, ґрунтується на реалістичності запланованого навчального навантаження, яке узгоджується із тривалістю освітньої програми.

Здобувач вищої освіти відіграє ключову роль у процесі моніторингу, який дозволяє визначити реалістичність навчального навантаження та співвідношення навчальної діяльності з часом, відведеним на її виконання.

Основними категоріями студентоцентрованого навчання є компетентності та результати навчання.

Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Результати навчання - знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особистісні якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Компетентності відображають погляд зовнішніх замовників: (роботодавців, професійних асоціацій, випускників тощо на освітню та/або професійну підготовку і мають підвищити здатність до працевлаштування, конкурентоспроможність випускників на ринку праці. Компетентності набуваються поступово, формуються цілою низкою навчальних дисциплін на різних етапах освітньої програми, можуть починати формуватися в рамках програми одного рівня вищої освіти, а закінчувати формування на іншому, вищому рівні.

Результати навчання формулюються проектною групою на рівні освітньої програми, а також на рівні окремої дисципліни і мають бути чітко вимірювальними. Результати навчання сфокусовані на очікуваних навчальних досягненнях ЗВО, на тому, що може продемонструвати (знає, розуміє, здатен зробити) ЗВО після завершення навчання.

- Основними принципами студентоцентрованого навчання в Інституті є:
- взаємоповага у стосунках між ЗВО та викладачем;
 - активне залучення ЗВО до реалізації всіх компонентів освітнього процесу;
 - урахування різноманітних індивідуальних потреб кожного ЗВО;
 - реалізація гнучких навчальних траєкторій через організацію вивчення ЗВО дисциплін вільного вибору, академічну мобільність і трансфер кредитів;
 - зворотній зв'язок щодо освітнього процесу (наявність процедур реагування на скарги ЗВО).

V. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Контроль та оцінювання результатів навчання здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу у Донецькому юридичному інституті МВС України.

Система оцінювання результатів навчання включає поточний, підсумковий (семестровий) контроль та атестацію здобувачів вищої освіти. Процедури оцінювання мають відповідати наступним вимогам: призначатися для вимірювання досягнення визначених результатів навчання та інших цілей програми; відповідати своєму призначенню; мати чіткі опубліковані критерії для виставлення балів; проводитись особами, які розуміють роль оцінювання для просування ЗВО в оволодінні компетентностями, пов'язаними з їхніми майбутніми кваліфікаціями.

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення практичних, семінарських занять, під час виконання індивідуальних навчальних завдань, модульних робіт і оцінюється сумою набраних балів. Основна мета поточного контролю – отримання інформації щодо ступеня продуктивності процесу навчання. Його особливостями є: визначення та обговорення викладачем і ЗВО результатів навчання та критеріїв їх досягнення; забезпечення продуктивного зворотного зв'язку між науково-педагогічними працівниками та студентами/курсантами у процесі навчання; активна роль ЗВО у освітньому процесі; надійна комунікація між викладачем і ЗВО; відповідна реакція викладача на навчальні запити та потреби ЗВО. Поточний контроль реалізується у формі усного опитування або письмового експрес-контролю (тести, контрольні роботи тощо).

Підсумковий контроль проводиться у формі екзамену чи заліку, захистів звітів з практики, захистів курсових робіт, атестаційного екзамену, визначених навчальним планом у терміни, передбачені графіком освітнього процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни. Метою підсумкового контролю є оцінювання ЗВО за результатами протягом відповідного освітнього періоду.

На початку семестру науково-педагогічний працівник, який викладає навчальну дисципліну, повинен ознайомити ЗВО із формою підсумкового

контролю, змістом завдань попереднього навчального періоду, а також із критеріями оцінювання. Підсумкова семестрова оцінка досягнення ЗВО результатів навчання визначається як сума поточних балів та балів, отриманих під час складання екзамену чи заліку. Мінімальний бал для отримання позитивної оцінки – 60, максимальний – 100.

Сумарна оцінка виставляється за розширеною шкалою підсумкового контролю:

Оцінка за розширеною шкалою	Бали	Оцінка ECTS
Відмінно	90-100	A
Дуже добре	80-89	B
Добре	75-79	C
Задовільно	60-74	D
Достатньо	50-59	E
Незадовільно	35-49	FX
Неприйнятно	1-34	F

Здобувачам вищої освіти, які отримали позитивну оцінку досягнутих результатів навчання за певний компонент освітньої програми, присвоюється кількість кредитів ЄКТС, яка відповідає кількості кредитів, призначених компоненту. Присвоєння кредитів засвідчує відповідність особи вимогам освітнього компоненту.

Після завершення підсумкового контролю кожним науково-педагогічним працівником здійснюється аналіз співвідношення:

- чіткого визначення результатів навчання;
- вибору методів викладання та навчання, які найбільш сприяють досягненню результатів навчання;
- оцінювання рівня досягнення ЗВО реальних результатів навчання та їх відповідність запланованим.

З метою врахування думки ЗВО щодо якості та об'єктивності системи оцінювання можуть проводитись щорічні соціологічні опитування ЗВО і випускників, а також здійснюватись студентсько-курсантський моніторинг якості освітнього процесу.

Атестація здобувачів вищої освіти – це встановлення фактичної відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти.

Атестація випускників проводиться за акредитованими спеціальностями та завершується видачею документів державного зразка про присудження відповідного ступеня освіти та присвоєння здобутої кваліфікації. Атестація здійснюється відкрито і гласно.

Атестація осіб, які здобувають ступінь бакалавра, магістра, здійснюється Державною екзаменаційною комісією (далі – ДЕК). Порядок створення і діяльність ДЕК визначено Положенням про порядок створення та організацію роботи державної екзаменаційної комісії ДЮОІ МВС України. Робота ДЕК

проводиться в терміни, визначені графіком освітнього процесу. Розклад засідань ДЕК, узгоджений із головою комісії, затверджується першим проректором не пізніше, ніж за місяць до початку атестації.

Атестація проводиться у формі захисту магістерської роботи та/або екзаменів відповідно до вимог освітньої програми. Атестація здобувачів вищої освіти може здійснюватися у формі єдиного державного кваліфікаційного іспиту за спеціальностями та в порядку, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Програма, методика та форма проведення екзамену (усно, письмово, тестування тощо), порядок організації захисту кваліфікаційних (магістерських) робіт, критерії оцінювання програмних результатів навчання визначаються випусковою кафедрою (кафедрами) і оприлюднюються не пізніше, ніж за шість місяців до початку атестації.

VI. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОНТИНГЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти забезпечується за рахунок:

- підготовки учнів за предметами незалежного оцінювання якості освіти (ЗНО) та випускних випробувань, яка здійснюється на підготовчих курсах Інституту;
- профорієнтаційної роботи серед школярів, яка здійснюється колективом Інституту;
- співробітництва із закладами загальної середньої, професійної та професійно-технічної освіти;
- проведення днів відкритих дверей;
- розміщення повної інформації для вступників на веб-сайті Інституту та на офіційних сторінках соціальних Інтернет-мереж;
- організованої роботи приймальної комісії.

Якість контингенту майбутніх аспірантів/ад'юнктів забезпечується за рахунок:

- заохочення ЗВО до участі у наукових дослідженнях Інституту, на кафедрах, факультетах, зокрема у виконанні науково-дослідних робіт;
- заохочення ЗВО до організації та участі в міжнародних, всеукраїнських, регіональних, університетських наукових конференціях;
- заохочення ЗВО до участі в міжнародних, українських, регіональних, університетських конкурсах студентських наукових робіт, турнірах, олімпіадах;
- заохочення ЗВО до публікації статей за результатами їхньої науково-дослідної роботи;
- вимогливого ставлення до рекомендації випускників до навчання в аспірантурі.

VII. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ КАДРОВОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ (ПЕДАГОГІЧНИХ) ПРАЦІВНИКІВ

Забезпечення якості кадрового складу науково-педагогічних (педагогічних) працівників спрямоване на:

- утвердження визначальної ролі викладачів у створенні якісного досвіду для студентів/курсантів та забезпеченні умов для набуття ними компетентностей;
- зміну ролі викладача в контексті впровадження студентоцентрованого підходу до навчання і викладання;
- встановлення чітких, прозорих і справедливих процедур призначення на посаду науково-педагогічних та педагогічних працівників;
- створення можливостей та стимулів для професійного розвитку викладацького складу;
- заохочення до наукової діяльності задля посилення зв'язку між освітою та дослідженнями;
- заохочення до застосування інноваційних методів викладання та нових технологій.

До складу науково-педагогічних працівників Інституту, які обираються на конкурсній основі, належать викладачі, старші викладачі, доценти, професори, завідувачі кафедр, декани факультетів.

Процедура конкурсного відбору та призначення на посаду науково-педагогічних працівників регулюється Порядком проведення конкурсного відбору при заміщенні вакантних посад науково-педагогічних працівників та укладання з ними трудових договорів (контрактів).

Обрання на вакантні посади науково-педагогічних працівників проводиться на конкурсній основі. Оголошення про проведення конкурсу, терміни й умови його проведення оприлюднюються на офіційному веб-сайті Інституту, а також публікуються в засобах масової інформації.

Заяви про участь у конкурсі мають право подавати особи, які за своїми професійно-кваліфікаційними якостями відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним Законом України «Про вищу освіту», Статутом Інституту, вимогам інших нормативно-правових актів. На посади науково-педагогічних працівників обираються, як правило, особи, які мають наукові ступені та вчені звання.

Кандидатури претендентів на заміщення посад науково-педагогічних працівників обговорюються на засіданнях відповідної кафедри, вченої ради факультету. За результатами обговорення більшістю голосів присутніх ухвалюються висновки про професійні якості претендентів та відповідні рекомендації.

Рішення Вченої ради Інституту є підставою для видання наказу ректора про прийняття на роботу науково-педагогічного працівника.

Організація роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту.

Робота науково-педагогічних та педагогічних працівників здійснюється

відповідно Законів України, Статуту Інституту, Положення про організацію освітнього процесу у ДЮІ МВС України, інших нормативних документів.

Основним документом планування та обліку роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту є індивідуальний план роботи науково-педагогічного працівника. В індивідуальному плані зазначаються всі види робіт, що плануються на навчальний рік, за якими науково-педагогічний працівник звітує після завершення навчального періоду (семестр, навчальний рік). Основними видами робіт є навчальна, методична, наукова та організаційна. Індивідуальні плани науково-педагогічних працівників розглядаються на засіданні кафедри й затверджуються завідувачем кафедри. Індивідуальний план завідувача кафедри затверджує декан факультету, завідувача загальноінститутської кафедри-перший проректор.

Щорічно наприкінці навчального року на засіданні кафедри обговорюється виконання науково-педагогічними працівниками індивідуальних планів. Науково-педагогічний працівник зобов'язаний скласти письмовий звіт, який заслуховується на засіданні кафедри. Завідувач кафедри робить висновок про виконання науково-педагогічним працівником індивідуального плану роботи. Висновок затверджується на засіданні кафедри.

Атестація науково-педагогічних працівників проводиться відповідно до Положення про атестацію педагогічних працівників у ДЮІ МВС України.

Атестація науково-педагогічних працівників спрямована на всебічне комплексне оцінювання їхньої педагогічної діяльності, за якою визначаються відповідність науково-педагогічного працівника займаній посаді, рівень його кваліфікації, присуджується кваліфікаційна категорія.

Основними принципами атестації є відкритість та колегіальність, гуманне та доброзичливе ставлення до науково-педагогічного працівника, повнота, об'єктивність та системність оцінювання його педагогічної (освітньої) діяльності.

Метою атестації є стимулювання цілеспрямованого безперервного підвищення рівня професійної компетентності науково-педагогічних працівників, росту їхньої професійної майстерності, розвитку творчої ініціативи, підвищення престижу й авторитету, забезпечення ефективності освітнього процесу.

Атестація може бути черговою або позачерговою. Чергова атестація здійснюється один раз на п'ять років.

Атестацію здійснюють Атестаційна комісія Інституту.

За результатами атестації ухвалюється рішення про відповідність/невідповідність займаній посаді педагогічного працівника. У разі прийняття Атестаційною комісією позитивного рішення ректор протягом п'яти днів після засідання комісії видає відповідний наказ про присвоєння кваліфікаційної категорії (встановлення тарифного розряду). У разі прийняття Атестаційною комісією рішення про відповідність працівника займаній посаді за умови виконання певних заходів, спрямованих на усунення виявлених недоліків, Атестаційна комісія у встановлений нею строк, але не більше одного року,

проводить повторну атестацію з метою перевірки їх виконання та ухвалює рішення про відповідність або невідповідність педагогічного працівника займаній посаді. У разі прийняття Атестаційною комісією рішення про невідповідність педагогічного працівника займаній посаді, ректором може бути прийнято рішення про розірвання трудового договору з додержанням вимог законодавства про працю. Розірвання трудового договору за таких підстав допускається в разі, якщо неможливо перевести працівника за його згодою на іншу роботу, яка відповідає його кваліфікації, в Інституті.

Оцінювання науково-педагогічних і педагогічних працівників забезпечує об'єктивний аналіз якості їх професійної діяльності.

Оцінювання науково-педагогічних працівників здійснюється шляхом визначення їх рейтингів. Показники рейтингу ґрунтуються на переліку видів роботи науково-педагогічних працівників, ліцензійних та акредитаційних вимогах, вимогах щодо діяльності Інституту, показниках для визначення рейтингів ЗВО.

Визначення рейтингів науково-педагогічних працівників проводить наприкінці навчального року рейтингова комісія факультету, головою якої є декан факультету. Рейтингові списки науково-педагогічних працівників оприлюднюються на офіційному веб-сайті Інституту та інформаційному стенді факультету.

Індивідуальні рейтинги є основою для стимулювання науково-педагогічних працівників (преміювання, встановлення надбавок, представлення до присвоєння почесних звань, нагород тощо).

Складовою моніторингу якості освітньої діяльності можуть бути рейтинги кафедр за підсумками навчального (календарного) року. Метою визначення рейтингів кафедр є встановлення освітніх структурних підрозділів, що роблять найбільший внесок у підвищення якості підготовки фахівців і розвиток наукових досліджень. Критерії оцінки охоплюють кваліфікаційні показники науково-педагогічних працівників, науково-методичну та міжнародну діяльність, підготовку кадрів вищої кваліфікації тощо. Результати оприлюднюються на офіційному веб-сайті Інституту.

Складовою системи моніторингу якості освітньої діяльності також можуть бути щорічні конкурси (на здобуття премій Інституту, на краще науково-методичне забезпечення освітнього процесу, на кращу студентську академічну групу тощо). Мета конкурсів – виявити та підтримати освітні структурні підрозділи й окремих науково-педагогічних працівників, які мають значні здобутки в різних напрямках освітньої діяльності. Конкурси організовуються та проводяться відповідно до положень, наказів ректора. Результати конкурсів оприлюднюються на офіційному веб-сайті Інституту.

З метою розширення участі ЗВО у моніторингу якості освіти та оцінюванні роботи науково-педагогічних працівників в Інституті може бути впроваджена система студентсько-курсантського моніторингу якості освіти, соціологічні опитування ЗВО і випускників, що організовують та проводять органи студентсько-курсантського самоврядування.

VIII. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту регламентується Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», наказом Міністерства освіти і науки України від 24.01.2013 року № 48 «Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів», Статутом Інституту.

Метою підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту є вдосконалення професійної підготовки шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей.

Працівники Інституту підвищують кваліфікацію в Україні та за кордоном.

Інститут забезпечує підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і педагогічних працівників не рідше одного разу на п'ять років із збереженням середньої заробітної плати. Підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і педагогічних працівників організовується та проводиться згідно з п'ятирічним планом-графіком, який схвалюється Вченою радою Інституту та затверджується наказом ректора.

Підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників проводиться з відривом або без відриву від виробництва, у тому числі дистанційно.

Підвищення кваліфікації та стажування враховується при обранні на посади науково-педагогічних працівників та при атестації педагогічних працівників.

Підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і педагогічних працівників здійснюється за такими видами:

– довгострокове підвищення кваліфікації (курси, школи, стажування тощо);

– короткострокове підвищення кваліфікації (семінари, семінари-практикуми, тренінги, конференції, вебінари, «круглі столи» тощо).

Удосконалення професійної майстерності науково-педагогічних працівників щодо організації та володіння ІТ-технологіями в освітній діяльності може проводитись на відповідних курсах Інституту, метою яких є розвиток у науково-педагогічних працівників здатності до професійної мобільності та швидкої адаптації до змін і розвитку в техніці, технології, системах управління та організації праці в умовах ринкової економіки і зростаючої інформатизації суспільства.

З метою вдосконалення професійної компетентності науково-педагогічних працівників структурні підрозділи Інституту спільно з базами практик, громадськими організаціями, закладами позашкільної освіти, іншими фахівцями можуть створювати експериментальні майданчики; проводити семінари, тренінги, практикуми; організовувати роботу секцій, гуртків, творчих колективів тощо.

ІХ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ПІДТРИМКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачі вищої освіти в Інституті відповідає ліцензійним та акредитаційним вимогам і передбачає:

- забезпечення фізичними ресурсами, що сприяють навчанню студентів з різними потребами (бібліотеки, навчальне обладнання, інформаційно-технологічна інфраструктура тощо);
- підтримку здобувачів вищої освіти з боку тьюторів, наставників та інших консультантів;
- загальнодоступність усіх ресурсів та їхню відповідність зазначеним цілям;
- забезпечення інформованості студентів про наявність відповідних послуг;

Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу.

Матеріально-технічна база Інституту повністю пристосована для підготовки фахівців. Освітній процес здійснюється в навчальних корпусах, спортивних спорудах, на базах практик. Забезпеченість має складати 100%.

Забезпеченість комп'ютерами наявного контингенту складає 12 комп'ютерів на 100 студентів. Заняття за розкладом проводяться в комп'ютерних класах, аудиторіях з інтерактивними дошками. В Інституті створено умови для доступу до мережі Інтернет, у навчальних корпусах діє WiFi-мережа.

Навчальні корпуси та місця громадського призначення обладнані пандусами, пристроями для осіб з особливими потребами.

Освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою, періодикою на паперових та електронних носіях завдяки фондам бібліотеки Інституту.

На кафедрах Інституту розроблено та постійно оновлюються навчальні контенти навчальних дисциплін, які складаються з наукового, методичного, інформаційного ресурсів для організації аудиторної та самостійної роботи здобувачів вищої освіти.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти організовується за допомогою дистанційних форм комунікування «викладач–студент/курсант–викладач» через особисті веб-сторінки викладачів, групи, створені в соціальних Інтернет-мережах, використання сервісів Google тощо.

На офіційному веб-сайті Інституту розміщено інформацію про навчально-методичне та інформаційне забезпечення освітньої діяльності з освітніх програм ступенів вищої освіти бакалавра та магістра.

Оцінювання рівня забезпечення ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти в Інституті здійснюється шляхом соціологічних опитувань студентів/курсантів та студентсько-курсантського моніторингу освітнього процесу, проведення щорічного аналізу відповідними

структурами.

X. ІНКЛЮЗИВНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Метою створення в Інституті інклюзивного середовища є забезпечення відповідних умов для здобуття освіти всіх категорій студентів, у тому числі осіб з інвалідністю.

Розробляється стратегія, щоб проектування і компоненти будь-якого середовища, виробів, комунікації, інформаційних технологій чи послуг були доступні та зрозумілі всім однаковою мірою та відповідали вимогам спільного користування.

Основу стратегії створення та розвитку інклюзивного середовища в Інституті становить:

- впровадження спеціальностей, освітніх програм з інклюзивної освіти;
- розробка широкого спектру навчальних продуктів з урахуванням потреб усіх категорій здобувачів вищої освіти (робочі програми навчальних дисциплін, навчальні плани, оцінювання знань, способи та мова викладання, титрування або переклад на жестову мову);
- можливість використання бібліотеки, читальних залів, спортивних майданчиків, гуртожитків, їдальні, місць громадського користування;
- відповідний аудиторний дизайн, зокрема наявність місць для осіб, які пересуваються на візках;
- доступність до інфраструктури Інституту (пандуси, поручні різних рівнів, написи великими буквами, рельєфні доріжки тощо);
- розміщення (в т.ч. на офіційному веб-сайті Інституту) інформації в доступних форматах.

Практичне впровадження стратегії інклюзивного середовища в Інституті базується на принципах рівності та доступності для кожного шляхом надання однакових засобів для всіх користувачів із метою уникнення уособлення окремих груп із різним рівнем можливостей.

XI. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВИТИ (СТАЖУВАННЯ)

Організація практичної підготовки ЗВО здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу у ДЮІ МВС України.

Мета практичної підготовки – набуття ЗВО професійних компетентностей для подальшого їх використання в реальних виробничих умовах.

Зміст і послідовність проходження практики визначається програмою практики, яка розробляється відповідною кафедрою (кафедрами) за участі представників роботодавців та студентсько-курсантського самоврядування.

Практика ЗВО проводиться на інститутських та зовнішніх базах практики, які відповідають вимогам програми. Із зовнішніми базами практики (підприємствами, організаціями, установами) Інституту укладає договори на її проведення.

Підсумки кожної практики обговорюються на засіданнях кафедр, а загальні підсумки підбиваються на вчених радах факультетів не менше одного

разу протягом навчального року.

Моніторинг якості організації практики забезпечують щорічні опитування ЗВО, випускників, потенційних роботодавців, а також система студентсько-курсантського моніторингу якості освітнього процесу.

ХІІ. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В НАУКОВИХ ПРАЦЯХ ПРАЦІВНИКІВ І ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Систему запобігання та виявлення плагіату створено відповідно до вимог Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та Етичних норм академічної доброчесності здобувачів вищої освіти та працівників Донецького юридичного інституту МВС України.

Система спрямована на запобігання та виявлення таких видів порушень академічної доброчесності:

- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

- академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже відомої інформації, що стосується освітнього процесу чи наукових досліджень;

- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

- хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів вищої освіти.

Академічним плагіатом вважається:

- копіювання та оприлюднення виконаної іншим автором роботи;

- дослівне копіювання фрагментів тексту (від фрази до набору речень) чужої роботи у свою без належного оформлення цитування;

- внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів у них тощо) та без належного оформлення цитування;

- парафраза (переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту).

Система запобігання та виявлення академічного плагіату

розповсюджується на наукові та методичні праці науково-педагогічних, педагогічних та інших працівників Інституту, докторантів, аспірантів, осіб, прикріплених до Інституту з метою здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук) поза аспірантурою, та студентів/курсантів.

Перевірці на академічний плагіат підлягають:

- навчальні роботи (курскові роботи, реферати тощо);
- кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти ступенів бакалавра, магістра;

- науково-методичні праці (підручники, навчальні посібники, дистанційні курси тощо), монографії та інші роботи, що вимагають рекомендації Вченої ради Інституту до видання;

- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів заходів наукового, науково-технічного та науково-методичного спрямування (конференцій, семінарів);

- дисертаційні роботи та автореферати.

Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів для розгляду Вченою радою Інституту, спеціалізованою радою, редакційною колегією або кафедрою.

Безпосередньо перевірку матеріалів на академічний плагіат, за відповідним дорученням, організовують:

- вчений секретар Вченої ради Інституту;

- вчений секретар спеціалізованої ради;

- відповідальні секретарі наукових журналів та оргкомітетів конференцій, семінарів;

- завідувачі кафедр або відповідальні особи з числа висококваліфікованих науково-педагогічних працівників кафедр, які призначаються розпорядженням завідувача кафедри;

- наукові керівники кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти ступенів бакалавра, магістра;

- наукові керівники дисертаційних робіт;

- комісія, яка може створюватися за наказом (дорученням) ректора як з ініціативи співробітників Інституту, так і за заявами сторонніх осіб, а також за дорученням Міністерства освіти і науки України, відповідних державних установ.

Інструментом для виявлення запозичень є програмно-технічні засоби (сервіси) з перевірки наукових, науково-методичних, дипломних та навчальних робіт. Для підвищення об'єктивності перевірки унікальності роботи та виявлення плагіату може застосовуватися декілька програм пошуку.

Перелік програм пошуку та порядок виявлення плагіату визначається методичною інструкцією щодо перевірки робіт на академічний плагіат із використанням програмно-технічних засобів.

Для технічної підтримки перевірки наукових, науково-методичних, магістерських та навчальних робіт на наявність академічного плагіату на офіційному веб-сайті Інституту можуть розміщуватися посилання на відповідні сервіси.

Відповідальність за академічний плагіат.

У разі виявлення академічного плагіату в дисертації на здобуття наукового ступеню, така дисертація знімається із захисту незалежно від стадії розгляду без права повторного захисту.

Відповідальність науково-педагогічних, педагогічних та інших працівників Інституту за академічний плагіат визначається їхніми посадовими інструкціями, Правилами внутрішнього розпорядку Інституту та Етичних норм академічної доброчесності здобувачів вищої освіти та працівників Донецького юридичного інституту МВС України.

Здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (тест, контрольна робота, залік, іспит тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента (модуля) освітньої програми;
- відрахування з Інституту.

Особа, стосовно якої порушено питання щодо недотримання нею академічної доброчесності, має право ознайомлюватися з матеріалами перевірки та/або оскаржувати рішення про притягнення її до академічної відповідальності згідно із законодавством.

Система запобігання та виявлення академічного плагіату включає такі процедури та заходи:

- формування атмосфери несприйняття академічної недоброчесності;
- інформування здобувачів вищої освіти, викладачів та науковців про необхідність дотримання правил академічної етики;
- створення умов, що унеможливають академічний плагіат;
- підвищення відповідальності за академічний плагіат;
- підготовка, видання та розповсюдження методичних матеріалів з уніфікованим визначенням вимог щодо належного оформлення в наукових і навчальних роботах матеріали;
- ознайомлення науково-педагогічних та інших працівників Інституту, здобувачів вищої освіти з документами, що унормовують запобігання академічного плагіату та встановлюють відповідальність за академічний плагіат, включаючи Етичні норми академічної доброчесності здобувачів вищої освіти та працівників Донецького юридичного інституту МВС України та це Положення;
- організація бібліотекою заходів із популяризації основ інформаційної культури;
- запровадження в рамках навчальних дисциплін вивчення вимог коректного використання інформації при роботі з первинними та вторинними інформаційними ресурсами та об'єктами інтелектуальної власності, правил опису джерел та оформлення цитувань;
- проведення для аспірантів, докторантів заходів із питань наукової етики та недопущення академічного плагіату;
- сприяння органам студентсько-курсантського самоврядування,

науковому товариству студентів/курсантів, аспірантів, докторантів і молодих учених Інституту в інформуванні осіб, які навчаються, про правила наукової етики;

– розміщення на офіційному веб-сайті Інституту, веб-сайтах структурних підрозділів та в періодичних виданнях інформації про етичні принципи та правила дотримання академічної доброчесності.

ХІІІ. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Це Положення вводиться в дію з наступного дня після його затвердження наказом ректора.

Зміни та доповнення до цього Положення можуть вноситися за ухвалою Вченої ради Інституту і вводитися в дію наказом ректора.

Відповідальність за актуалізацію цього Положення та контроль за його виконанням несуть посадові особи Інституту відповідно до їхніх функціональних обов'язків.